

9. Samvær, som undertrykker og bremser udviklingen

Vi har i denne bog haft fuld fokus på, hvordan vi som voksne støtter et barn, så det føler sig elsket. Vi må altid have fokus på, hvad vi gør, for at det enkelte barn oplever sig elsket. Men sandheden er også, at vi nemt kan gøre ting imod barnet, som gør lige det modsatte – nemlig undertrykker det og ikke viser det respekt.

Her handler det først og fremmest om, at vi hovedsageligt ser det forkerte, som barnet gør. Vi tager afstand fra det og straffer det uden at forklare, hvad der var forkert. Dette betyder, at barnet vil føle sig skyldig og have en dyb følelse af mindreværd. Det vil blive usikker på sig selv og andre, hvilket betyder, at barnet nemt bliver hidsig og trodsig.

Vi må erkende, at vi som voksne ikke kan undgå at skabe et samvær, som er mere undertrykkende, men vi må altid forsøge at tilstræbe et støttende samvær. Her er listet op, hvordan man kan komme til at undertrykke et barn:

- Kritiserer barnet uden konstruktiv feedback.
 - Hvis du kun kritiserer barnet uden at forklare hvorfor eller forklare, hvad barnet kan gøre bedre næste gang, så lærer barnet intet. I stedet vil det føle sig mindreværdig og ude af stand til at gøre noget godt.
- Gøre grin med barnet og ydmyger det.
 - Hvis du taler ned til barnet og gør grin med dets følelser, meninger og ønsker, vil det føle sig meget lidt værdsat. Hvis du ydermere ydmyger det foran andre, vil du skade barnets selvforståelse og selvværdsfølelse. Dvs. at det vil føle sig som et menneske uden værdi.
- Komme med trusler over for barnet.
 - Med trusler menes der at true barnet rent psykisk med ting, som kan ramme barnet mentalt. Det kan f.eks. være at true barnet med at slå det eller at du ikke vil hjælpe det fremover. Du skader herved barnet psykisk, og barnet vil føle frygt frem for ubetinget kærlighed.
- Nedgøre det ved at sammenligne det med andre børn.
 - Hvis du sammenligner det med andre artige børn, vil barnet føle sig mindre værd og ubetydelig. F.eks. kan du sige: *"Du hører ikke efter som Robel"*, eller: *"Du bliver aldrig lige så god som Maria"*. Du sætter nogle forventninger op, som barnet ikke kan leve op til og kritiserer barnet herfor, uden at pege på, at alle mennesker er forskellige med forskellige evner.
- Råber barnet ind i hovedet.
 - Vi kender alle til følelsen af at blive godt vred og utilfreds med en anden person. Sådan kan vi også nemt få det over for et barn, som ikke opfører sig om det ønskes. Spørgsmålet er så bare, hvordan vi som voksne agerer. At råbe barnet ind i hovedet er at bruge sin voksenmagt på en negativ måde. Du viser, at du ikke er i stand til at kontrollere situationen og er nødt til at råbe for at få barnet til at lytte. Barnet vil ikke

føle sig hørt eller set, men tværtimod føle sig mindre værdsat. Det lærer desuden også barnet at håndtere sine egne problemer ved at råbe, fremfor at tale lige så stille om problemerne.

- Er voldelig over for barnet.
 - Hermed menes, at du slår barnet, giver det en endefuld, tager det hårdt i armen eller rusker barnet. Dette skaber intet andet end frygt i barnet. Barnet vil se sig selv som et lille ubetydeligt individ og vil ikke turde være nysgerrig på livet. Hverken i skolen, i kirken eller i hjemmet vil det turde stille spørgsmål og være ærlig omkring sine behov, fordi det er bange for udfaldet. Du lærer desuden også barnet at være voldelig over for sin næste, og det er kun med til at skabe problemer.



- Låser barnet inde.
 - Hvis du låser et barn inde i et rum alene, vil du kunne skade det for resten af dets liv. Det vil føle sig totalt tilsidesat, og at være låst inde kan skabe en indre frygt hos barnet. Denne frygt kan betyde, at barnet bliver mere indadvendt og mindre social. Dette gælder især, hvis du gør det flere gange.

- Afviser det med følelsesmæssig kulde.
 - Vi kan som voksne slå børn med vores følelser. Det handler ikke om at slå dem fysisk men at afvise og nedgøre deres følelser. Det kan vi bl.a. gøre ved, at vi afviser barnet uden at vise den mindste positive følelse over for det. Barnets behov, følelser og meninger bliver gjort ligegyldige. Barnet føler sig dermed ikke som noget særligt og unikt. Dette er med til at skabe mindreværd hos et barn, hvis vi ikke møder barnet med kærlighed og tid.